

Levi Ski Club tuli juuri oikeaan saumaan

Esa Kaitala kuuli Levi Ski Clubin perustamisesta pojaltaan Jannelta, joka kertoi eräänä päivänä rinteestä kotiin tulessaan, että kaksi etelän miestä aikoo alkaa järjestää Levillä ohjattuja harjoituksia. Nämä etelän miehet, Hannu Auvinen ja Tapio Kokko, tulivat seuraavina vuosina niin Esalle kuin monille muillekin kittiläläisille hyvinkin tutuiksi.

Poikien mukana seuran jäseneksi

- Tein aiemmin keikkatöitä, mutta vuonna 1990 sain asemapaikakseni Kittilän, mikä helpotti elämää ja mahdollisti entistä paremmin poikieni Jannen ja Jounin lasketteluharrastuksen tukemisen. Pojat liittyivät seuraan heti perustamisen jälkeen ja me vaimoni Mairen kanssa tietysti perässä, Esa muistelee.

- Tapio Kokko tuli kysymään kerran harjoitusten jälkeen, lähtisinkö käyttämään silloin 9-vuotiasta Jounia Rovaniemellä kisoissa, koska poika oli selkeästi lahjakas. Sieltä tuli hänen ensimmäinen kisavoittonsa. Jouni ei nuorena hinkunut kisoihin, mutta totesi, että haluaa käydä kisoissa sen verran, että tietää missä mennään.

- Ajatus sopi myös silloisen Hiihtoliiton lajipäällikön, Kyösti Lampisen sanoihin, joiden mukaan lasten kisoja piti vähentää, koska kisamatkat veivät tärkeää aikaa harjoittelulta. Pitkät kisamatkat olivatkin haaste silloin, mutta tärkeimmät kisat, kuten Aku Ankat ja Hopeasommat käytiin laskemassa. Auvisen Hannu hommasi meille hyvät varusteet, ja hänen poikansa Antti oli sekä Jounin idoli että valmentaja.

- Poikien ensimmäinen sponsori oli muuten Ikosen Heikki, joka tarjosi heille Aurinkopaikassa ilmaisen lounasmahdollisuuden. Se oli hieno juttu silloin, kun pojat olivat rinteessä jatkuvasti. Me vietimme koko perheellä paljon aikaa Levillä asuntovaunussa, ja töistä kotiin tullessa pojat olivat yleensä laskukamat päällä odottamassa kyytiä Kittilästä Leville.

Tapahtumarikas puheenjohtajakausi

Hannu Auvisen muutto Yläkselle toi seuralle uuden puheenjohtajan tarpeen, ja seuraajaksi valittiin Esa, joka toimi puheenjohtajana vuosina 1999 – 2007. Sitä ennen hän oli ollut jo muutaman vuoden mukana hallituksessa. Koska Esa kulki edelleen paljon työmatkoilla ja opiskeli viikonloppuisin Rovaniemellä, Tapio Kokon rooli käytännön asioiden järjestelyssä Levillä oli suuri ja helppösti merkittävästi Esan toimintaa.

- Se oli tapahtumarikas jakso seuran historiassa. Saimme Leville maailmancupin ja alppikoulun. Hiihtoliiton toimijat tulivat tutuiksi alppikouluhankkeen ja Jounin maajoukkueuran aikana, ja kisaorganisaatiostamme kasvoi suuri ja toimiva. Teimme tiivistä yhteistyötä Kittilän Kotaveikkojen kanssa. Heillä oli ajanottolaitteet, joten käytimme heitä kisojen ajanotossa, ja me vastavuoroisesti kävimme töissä heidän hiihtokisoissaan esimerkiksi lipunmyyjinä ja järjestysmiehinä.

- Levi Ski Club, Levin Hissit ja hiihtokoulu olivat tuolloin kuin pyhä kolminaisuus. Kaikki tekivät jatkuvaa yhteistyötä ja auttoivat toisiaan. Se oli saumatonta yhteen hiileen puhaltamista, jossa kaikki lajit olivat tärkeitä. Toiminta oli tavoitteellista ja eteni 5-vuotissuunnitelmien mukaan. Yhden sellaisen ansiota oli myös Levin maailmancupin toteutuminen, Esa toteaa.

Levi Ski News mahdollisti paljon

Seuran varainhankintaa varten perustettiin ensin lehti nimeltä Mutkamäki, joka muutettiin pian Levi Ski Newsiksi. Se oli seuralle tärkeä tulonlähde, jolla saatiin kerättyä toimintaan paljon varoja, millä maksettiin esimerkiksi kisamatkoja. Mainoksia ostivat aluksi paikalliset, mutta myöhemmin lehti nähtiin hyvänä ja tehokkaana mainoskanavana jopa valtakunnallisesti.

- Hannu oli mainosten myynnissä tärkeä tienavaaja, mutta myöhemmin teimme hänen kanssaan kauppaa miltei saman verran. Teimme lehden omin voimin ja taitoimme sen Kemijärvellä. Johansenin Jani oli mahtava päätoimittaja, jolla oli langat käsissä ja homma toimi. Levi Ski Newsin lopetuksen myötä katosi hyvä varainhankintakanava, Esa harmittelee.

- Seura koulutti aktiivisesti jäseniään, ja minäkin opiskelin lumilautailussa halfpipen TD:ksi, eli ymmärrän kyllä, mitä niissä kisoissa tapahtuu. Toinen poikani Janne oli lumilautailun uranuurtajia Suomessa ja toimi kisauransa jälkeen lautakisojen TV-selostajana. Hän kiersi maailmaa Burtonin tiimissä 6 vuotta ja tiesi kaikkien temppujen nimet, minulle ne jäivät ikuisiksi mysteeriksi, Esa naurahtaa.

- Levi Ski Club on kasvanut rinnakkain Levin kanssa 1990-luvun alusta tähän päivään. Minun puheenjohtajapestini tuntui luontevalta lasten harastuksen myötä. Oli hyvä olla etulinjassa kuulemassa asioista ja jopa päättämässä niistä. Alppilajit ovat siitä haastavia, että jos vanhemmat eivät ole niissä lasten mukana, ei siitä vain tule mitään. Koska olin tielaitoksella töissä, minun tehtävä oli puheenjohtajan roolissa huolehtia myös, että kisarinteisiin riitti suolaa.

Janne Kaitalan laji oli lumilautailu.

Alppikouluun suhtauduttiin positiivisesti

Alppikoulun syntyminen Leville oli suuri onnistuminen. Rukan alppikoulun suunnasta kuului kissanhännän vetoa urheilijoiden poissaoloista, mutta Kittilässä kaikki suhtautuivat niihin todella hyvin. Koulusta annettiin tehtävät, jotka piti suorittaa poissaolojen aikana, eikä niistä tullut ongelmaa. Esa kiittää siitä kaikkia silloisia opettajia, rehtori Eeva Viinamäki-Mäkistä ja koulutoimenjohtaja Mauri Tammela. Esan perhe ei ehtinyt nauttia Levin alppikoulusta, koska Jouni lähti jo maajoukkueympyröihin, kun koulu tuli Kittilään.

- Joskus tuli mutkiakin matkaan. Tulee mieleen eräs maailmancup, kun olimme laittaneet kaiken kuntoon ja varmistaneet mo-
neen kertaan, mutta valvoja halusi vielä täsmätä käsiajanoton. Silloin kisan alku myöhästyi 15 minuuttia, vaikka olimme tehneet kaiken hyvin. Meidän kunnianhimoinen tavoitteemme olikin tehdä kaikki aina viimeisen päälle. Eräässä pienessä, asiakkaalle järjestetyssä kisassa meillä oli tosin oikeasti pieniä ajanotto-ongelmia, joista en paljasta sen enempää, mutta paikalla olleet kyllä muistavat, miten siitäkin selvitettiin, Esa salailee pilke silmäkulmassa.

- Levi Ski Clubissa toimiminen oli minulle ainutlaatuinen tilaisuus päästä sisälle urheilun maailmaan. Se toi mukanaan paljon ystäviä, joiden kanssa tarina jatkuu aina siitä, mihin se viimeksi jäi. Pojille seura mahdollisti hienon urheilu-uran. Ilman Levi Ski Clubia meillä ei olisi ollut mitään mahdollisuuksia ponnistaa täältä maailmalle.

- Levi Ski Newsin ottaisin vielä takaisin ohjelmaan, mutta en tiedä, olisiko se vielä toimiva konsepti tässä muuttuneessa maailmassa. Yhteenkuuluvuuden tunne, joka seurassa toimimisesta tuli, on ikimuistoista. Ja yksi tärkeä juttu, mikä niin usein unohdetaan. Vaimoni Maireen rooli perheen huoltajana oli korvaamaton. Ilman sitä meillä ei olisi ollut aikaa ja voimia kaikelle tuolle.

Teksti ja Esan kuva: Timo Koivisto

Jouni Kaitala radalla maajoukkueasussa.